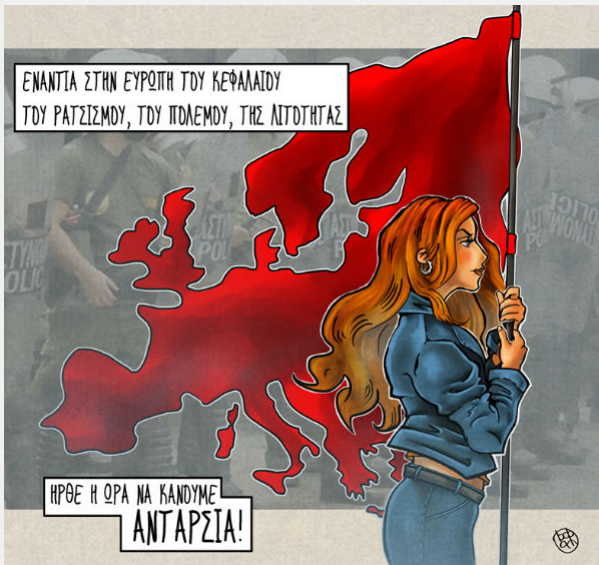

ΤΟ ΟΧΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ ΚΑΙ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ-ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ-ΕΕ

Συμπληρώνεται ένας χρόνος από το δημοψήφισμα της 5ης Ιουλίου, μια κορυφαία στιγμή της ταξικής σύγκρουσης στην Ελλάδα που σφραγίστηκε με τη σαρωτική νίκη του ΟΧΙ ενάντια στη Συμφωνία με την Τρόικα.

Ούτε η λυσσαλέα τρομοκρατική καμπάνια όλων των κυρίαρχων δυνάμεων της ΕΕ και των πολιτικών κομμάτων του αστικού κόσμου ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - Ποτάμι κλπ, ούτε οι απειλές για Grexit, ούτε τα αφεντικά που απειλούσαν με απολύσεις, οι τραπεζίτες που έκλεισαν τις τράπεζες, τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ που έσπερναν το φόβο, ούτε η υπονόμευση της κυβέρνησης, κατάφεραν να φοβίσουν και να πισωγυρίσουν τον κόσμο. Το συγκλονιστικό ΟΧΙ της εργατικής τάξης, της νεολαίας και του λαού άνοιξε ένα βαθύ ταξικό ρήγμα, άφησε άναυδους εχθρούς και ψεύτικους φίλους, έγινε πηγή έμπνευσης και αλληλεγγύης σε όλο τον πλανήτη. Έβαλε στο κέντρο της πολιτικής διαπάλης την ευρεία λαϊκή απαίτηση για μια άλλη πολιτική με κέντρο τις εργατικές και λαϊκές ανάγκες και δικαιώματα.

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ - ΤΟ ΟΧΙ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ!

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μετέτρεψε το λαϊκό ΟΧΙ σε ένα ντροπιαστικό ΝΑΙ σε όλα, με μια ιστορικών διαστάσεων εξευτελιστική κωλοτούμπα. Κόντρα στη θέληση της συντριπτικής πλειοψηφίας υπέγραψε και ψήφισε μαζί με όλο το μνημονιακό μπλοκ ένα τρίτο, ακόμα χειρότερο απ' τα δύο προηγούμενα, μνημόνιο και στη συνέχεια, τη διάλυση του ασφαλιστικού, την ένταση της φοροληλασίας, το υπερ-ταμείο ιδιωτικοποιήσεων, τον «κόφτη», τη ρατσιστική αντιπροσφυγική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Αποτελεί σήμερα την βασική επιλογή των δανειστών και του κεφαλαίου για την προώθηση αυτής της βάρβαρης πολιτικής. Και τα χειρότερα είναι μπροστά!

Μπροστά στην «δεύτερη αξιολόγηση» ακολουθεί ένα φριχτό πακέτο μέτρων για τα εργασιακά ανάλογων και χειρότερων ρυθμίσεων με το νόμο που έχει βγάλει στους δρόμους τους γάλλους εργαζόμενους. Ομαδικές απολύσεις, κατάργηση απεργιακών δικαιωμάτων, lock out υπέρ της εργοδοσίας, κατάργηση 13ου και 14ου μισθού και στον ιδιωτικό τομέα και άλλα παρόμοια μέτρα είναι στην ημερήσια διάταξη, στοχεύοντας στην πλήρη διάλυση του κινήματος, στο χτύπημα ακόμα και του δικαιώματος στον αγώνα. Με την συνταγματική αναθεώρηση η κυβέρνηση επιδιώκει μια βαθύτερη αντιδραστική θωράκιση του συστήματος, την μετατροπή των μνημονίων σε συνταγματική επιταγή!

Τα κυβερνητικά επιτελεία όχι μόνο προσπαθούν να πείσουν ότι δεν υπάρχει εναλλακτική πέρα από την εφαρμογή των μνημονίων, αλλά παρουσιάζουν το δικό τους success story «της δίκαιης ανάπτυξης».

Προσπαθούν να εξωραΐσουν την βαρβαρότητα των μνημονίων, και προβάλλουν το «όραμα» μιας νέας καπιταλιστική ανάπτυξης, βασισμένη στους μισθούς των 300 ευρώ, την γενικευμένη ελαστική εργασία, την κατάργηση των κοινωνικών αγαθών, τον αυταρχισμό, την κοινωνική ζούγκλα. Λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο! Οι πρωταγωνιστές της μάχης του ΟΧΙ, η μόνη δύναμη που μπορεί να κάνει τα παλιά και νέα μνημόνια κυβέρνησης – κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ να «μείνουν στα χαρτιά» είναι εδώ!

Ενάντια στον εφησυχασμό, κόντρα στην ηττοπάθεια τίποτα δεν τελείωσε, τίποτα δεν κρίθηκε. Από την υγεία και την εκπαίδευση έως τα λιμάνια και τις συγκοινωνίες, από τις κινητοποιήσεις στο πλευρό των προσφύγων μέχρι τις μάχες ενάντια στους φασίστες, από τους αγρότες μέχρι την νεολαία που την θέλουν το πρώτο πειραματόζωο της εξαθλίωσης, όλα τα σκιρτήματα αντίστασης δείχνουν πως ένας νέος γύρος, ακόμα πιο μεγάλης αναμέτρησης μπορεί να βάλει τη σφραγίδα του λαού στις εξελίξεις.

ΕΝΩΤΙΚΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΡΗΞΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ!

Πριν από ένα χρόνο οι κυρίαρχες τάξεις σε Ευρώπη και Ελλάδα απειλούσαν με Grexit. Σήμερα η κρίση τους, ανεπίλυτη, απλώνεται σε ολόκληρη την Ευρώπη παράλληλα με την οργή των εργατών και της νεολαίας. Το κίνημα στη Γαλλία, το δημοψήφισμα στη Βρετανία, η κυβερνητική κρίση στην Ισπανία δείχνουν ότι η λαϊκή δυσανεμία κι αντίσταση αγγίζει τον πυρήνα της ΕΕ και των μεγάλων καπιταλιστικών κρατών.

Για να επικρατήσει η δυναμική των από κάτω και όχι η απογοήτευση, για να δικαιωθεί το ΟΧΙ, για να συνεχίσουμε τους αγώνες μας μέχρι τη νίκη, χρειάζεται να ξεπεράσουμε τις αυταπάτες που καλλιέργησε ο ΣΥΡΙΖΑ. Η συνέχεια στη λειτουργία του κράτους και η αναζήτηση εναλλακτικής διαχείρισης στα πλαίσια του καπιταλισμού, αποδείχθηκε όχι δρόμος ανατροπής αλλά ενσωμάτωσης και προώθησης της αντιλαϊκής επίθεσης. Δεν υπάρχει πολιτική καλή και για τους δανειστές και για τον λαό, και για το κεφάλαιο και για τους εργαζόμενους. Δεν υπάρχουν δυνατότητες «διαπραγμάτευσης» και «μεταρρύθμισης» εντός της ΕΕ, μόνο η ρήξη και αποδέσμευση από την ΕΕ των μνημονίων, του ρατσισμού και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων μπορεί να ανοίξει δρόμους για άλλη πολιτική. Δεν αρκούν τα ρηχά αντιμνημονιακά μέτωπα, χρειάζεται σύνδεση της πάλης για την κατάργηση των μνημονίων με το συνολικό στόχο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης. Η «αριστερή κυβέρνηση» που θα προσπαθήσει να ανατρέψει την επίθεση μέσα στα πλαίσια του συστήματος και της ΕΕ, αποδείχθηκε φενάκη. Εκείνο που απαιτείται είναι ένα κίνημα που δεν θα διστάζει να οδηγήσει τη σύγκρουση με την κυρίαρχη τάξη μέχρι το τέλος, μέχρι την ανατροπή της, μέχρι την εξουσία και κυβέρνηση των εργαζόμενων, στηριγμένη στη δύναμη του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Ταυτόχρονα, χρειαζόμαστε μια άλλη αριστερά που θα πρωτοστατεί σε όλες τις μάχες. Για την κλιμάκωση και τον συντονισμό των αγώνων από τα κάτω, κόντρα στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, για την οικοδόμηση ενός πλατιού αγωνιστικού μετώπου με στόχο την ανατροπή όλων των μνημονιακών μέτρων, της κυβέρνησης και της πολιτικής της και όλου του μνημονιακού μπλοκ. Για την ενίσχυση του πόλου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, τη συστράτευση σε μια ανατρεπτική, ενωτική γραμμή όλων των μαχόμενων κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που βαδίζουν και αναζητούν δρόμους ανατροπής με πυξίδα τα εργατικά – λαϊκά συμφέροντα.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έπαιξε πρωτοπόρο, ενωτικό και προωθητικό ρόλο στη μάχη του δημοψηφίσματος. Κόντρα στις παλινωδίες της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ και στη γραμμή της αποχής από την ηγεσία του ΚΚΕ, οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στους χώρους δουλειάς και στις γειτονιές πήραν πρωτοβουλίες για κοινή δράση με τον αριστερό κόσμο του ΟΧΙ, ανεβάζοντας το ποσοστό στις εργατογειτονιές της Β' Αθήνας και των μεγάλων πόλεων στο 82%. Πρόβαλε το «τριπλό ΟΧΙ», ενάντια στη Συμφωνία, στην ΕΕ, και την πολιτική της κυβέρνησης. Αναβάθμισε το περιεχόμενο της καμπάνιας προβάλλοντας τα αντικαπιταλιστικά αιτήματα της διαγραφής του χρέους, της εθνικοποίησης των τραπεζών, της ρήξης με ευρώ και ΕΕ και του εργατικού ελέγχου. Έδειξε στην πράξη τον κρίσιμο ρόλο που μπορεί να παίζει η αντικαπιταλιστική

αριστερά και γι αυτό κέρδισε την εκτίμηση χιλιάδων αγωνιστών που έδωσαν μαζί της τη μάχη του ΟΧΙ.

Ένα χρόνο μετά, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ απευθύνεται σε κάθε εργαζόμενη/ο, σε κάθε αριστερή/ο που παλεύει κόντρα στον ατέλειωτο κατήφορο της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Μαζί στους νέους αγώνες, μαζί στη μεγάλη συζήτηση για την αριστερά που δεν θα μένει στα μισά του δρόμου. Στην επέτειο του δημοψηφίσματος θα είμαστε ξανά στο Σύνταγμα για να δείξουμε ότι η δύναμη των εργατών δεν ανακόπηκε. Ο Τσίπρας συντάσσεται με τους Ολαντρέου, εμείς με τα αδέρφια μας στη Γαλλία για ένα κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση!

Όλες και όλοι στους δρόμους! Στην πρώτη γραμμή για ένα δυνατό κίνημα αντίστασης και ανατροπής! Για να πάρει ο λαός στα χέρια του τον κόσμο που του ανήκει!

Τρίτη 5 Ιούλη 2016 στις 19.00 στο Σύνταγμα